

EDVARD GRIEGS

2den og sidste

Koncert

Tirsdag d. 7de Oktober 1879, Kl. 8

i Arbejderforeningens Festsal.

Medvirkende

Fru Nina Grieg, Hr. August Fries, flere Amatører,
Mandskor og Orkester.

INDHOLD.

1. *Svenske Folkemelodier*, behandlet for Strygeorkester af *Johan Svendsen*.
 - a) Allt under himmelens fäste.
 - b) Du gamla, du friska, du fjellhöga Nord. Romancer.
2. *Schumann*
 - a) Du bist wie eine Blume.
 - b) Frühlingsnacht.
3. *Edv. Grieg*, Koncert (a mol) for Piano med Orkester.
 - a) Allegro moderato
 - b) Adagio og
 - c) Finale: Allegro marcato, Presto, Maestoso.
- 4 a) *Chopin* Nocturne } for Violoncell
b) *Schumann* Abendlied } med Piano.
5. *Agathe Backer Kjerulf* } Romancer
 - a) Til mit Hjertes Dronning.
 - b) På fjellet.
6. *Norske Folkemelodier*, behandlet for Mandsstemmer af *Edv. Grieg*.
 - a) Springdans. (Baryton Solo og Kor.)
 - b) Torø liti (Baryton Solo og Dobbeltkvartet.)
 - c) Røtnams Knut (Kor.)

Salonflygel fra Brødrene Hals



ADGANGSTEGN.

Du bist wie eine Blume.

(H. Heine.)

Du bist wie eine Blume
so schön, so rein und hold;
ich schau' dich an, und Wemuth
schleicht mir in's Herz hinein.

Mir ist, als ob ich die Hände
auf's Haupt dir legen sollt',
betend, dass Gott dich erhalte
so schön, so rein und hold.

Frühlingsnacht.

(Eichendorff.)

Über'm Garten, durch die Lüfte
hört' ich Wandervögel zieh'n,
das bedeutet Frühlingsdüfte,
unten fängt's schon an zu blüh'n.

Jauchzen möcht' ich, möchte weinen,
ist mir's doch, als könnt's nicht sein!
Alte Wunder wieder scheinen
mit dem Mondesglanz herein.

Und der Mond, die Sterne sagen's
und im Traume rauscht's der Hain,
und die Nachtigallen schlagen's:
„Sie ist deine, sie ist dein!“

Til mit Hjertes Dronning.

(Shelley, oversat ved Caralis.)

Skal vi vandre en Stund
i den kjølige Lund,
medens Fuldmånen hist holder Vagt?
Jeg vil hviske min Skat
i den kjølige Nat,
hvad jeg aldrig ved Dagen fik sagt.

Jeg ved Stjernernes Skjær
skal betro dig en Hær
af Tanker, som aldrig fik Ord,
imens Nathimlens Glands
som en sølverne Krands
om din luftige Skjønhed sig snor.

Og når Månen fra Sky
over Marker og By
udgyder sin sølverne Flod,
vil mig fængsle dens Skin,
på din Pande, din Kind,
vil jeg knæle iløn ved din Fod.

Lad os vandre en Stund
da ved Sø og i Lund
medens Fuldmånen hist holder Vagt.
Jeg vil hviske min Skat
i den kjølige Nat,
hvad jeg aldrig ved Dagen fik sagt.

På Fjellet.

(K. Janson)

Hu hej! Kor er dat vel friskt og lett
upp å Fjellet!
Her leiker Vinden i kåte Spret
upp å Fjellet!
Og Foten dansar og Augat lær,
og Hjartat kvejkjande Hugnad fær
up på Fjellet!

Kom upp! Kom upp frå dan tronge Dal
upp å Fjellet!
Her bles ein Blåster so frisk og sval
upp å Fjellet!
og Lidi skin utav Blomar full,
og Soli drys alt sitt fagra Gull
upp å Fjellet!

Å kjære Guten min, kom til meg
 upp å Fjellet!
Eg sit so lengtande efter deg
 upp å Fjellet!
Kom svalla med meg til dat verd ljost,
då stryker Otten ifrå mit Bjøst
 her på Fjellet!

Springdans.

Går e ut ein kveld,
 finnø e ein ven,
jaddø har e lyst te drikkø e; —
 drikkø e me full,
trilla e i køll,
jaddø får e løv te liggji lel.

Torø liti.

Pu va settø se på liljankvist,
Gud at råde,
ho syngø saa vakkert um Jesus Krist,
Herre Gud sende os sin nåde.

A højr du Torø liti, e tala te de,
Gud at råde.
Å lyste du fylje or lande mæ me?
Herre Gud sende os sin nåde.

Kors kan e fara åt fylje me de,
Gud at råde,
ein kungesån i Engeland ha beyla te me,
Herre Gud sende os sin nåde.

Røtnams Knut.

Røtnams Knut
e kät å mjuk,
der fins inkje nokon,
so jaga'n ut.
Surli ullaam, surli du.
